

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordens Mythologi eller Sindbilled-Sprog historisk-poetisk udviklet og oplyst

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 188. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_503A-txt-shoot-idm5187.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad nu Anordningen af vore Historiske Old-Sagn angaaer, da har Saxos bedste Ven iblandt vore Lærde-Biskop P. E. Müller, som, i sin Undersøgelse om Saxos Kilder, har, uden Sammenligning, viist mere Forstand og Billighed, end hans Critiske Forgiængere, alle tilhobe. allerede bemærket, at han aabenbar gik efter det Sagn, han selv anfører, om de tre Slags Hexe-Mestere (Mathematikere) der havde været i Norden, nemlig først *Spaa-Mænd*, der gik for *Guder*, og *Jetter*, som i at skifte Hamm og forblinde Öine, ei gav dem noget efter, men maatte dog føle deres aandige Overlegenhed, og falde til Föie, hvorved der af Begge udsprang en *blandet Afkom*, langt ringere i alle Maader, som blot af en urimelig Artighed blev forgudede (Lords by courtesy). Men 189 hvorfor fulgde Saxo dette Vink, uden fordi han kunde føle paa sig, hvad vi nu kan indsee, at dette har været den naturlige Gang og Følge, ei blot i Norden, men allevegne, saa Gudernes Sønner forelskede sig i Jetternes Döttre, og avlede Kæmper, der, som Halv-Guder og Halv-Jetter (Sønner baade af den aandelige og kiödelige Indbildnings-Kraft), vendte op og ned paa Alt, fordi de paa een Gang vilde baade fare til Himmels og til Helvede. Naar nu disse to Tider poetisk afbilde sig i det historiske Folke-Sagn, da vil det ældste Tids-Rum, som sagt, være kiendeligt paa Guders og Jeters levende Deeltagelse i Begivenhederne, og det Fölgende paa Mangelen deraf, saa Guderne enten ganske lukke sig inde i Templerne, eller staae dog i Bag-Grunden, saa Man godt kan skille dem fra Kæmperne, men ei fra Præsterne. I sine Fem förste Böger har Saxo derfor stræbt at samle alle Sagnene om Gude-Alderen, og i de Tre fölgende dem om Helte-Tiden, og det saa heldig, at vi har ondt ved endnu at giöre det bedre, og kan i alt Fald kun komme videre, fordi vi har en Mængde Oplysninger som Saxo fattedes. Saaledes kan vi nu see, at Sagnet om *Jarmerik* og de *Hellespontiske* Brödre ei burde staae i Ottende Bog, efter *Stærk-Odders* Död, men dog fulgde Saxo en meget rigtig Takt, ved at give det sin Plads i *Kæmpe-Vise* og *Elskovs-Tiden*, og för vi kunde flytte det, til Fordeel, maatte vi giöre 190 to Opdagelser: först at *Stærk-Odder* forestiller *hele Gothe-Folket* baade ude og hjemme, og dernæst at *Volsung-Kviderne* er *As-Gothiske*, og löbe altsaa mest parrallel med de *Stærkodder-Viser*, vi har, adskillende sig fra dem, som *Valkyrier* fra *Skjold-Möer*.